

ken zilvergeld moesten worden versjouwd. Bankbiljetten werden in de jaren '30 en '40 van de 19de eeuw, anders dan in Amsterdam, in Rotterdam beschouwd niet als betaalmiddel, maar 'als papier op Amsterdam'. Immers, deze biljetten kwamen uit Amsterdam, namelijk van de Nederlandse Bank⁴).

Van lieverlee ontdekte de kassier dat hij het hem toevertrouwde geld winstgevend kon uitzetten. Maar toen de in 1861 opgerichte *Commandietkas* het waagde rente op deposito's te vergoeden, scholden de Rotterdamse kassiers haar uit voor 'bandietenkas'. Spoedig dwong de concurrentiestrijd hen tot volgen.

De meest dynamische kassier van Rotterdam was in die tijd mr. Marten Mees, 'man van de daad'! Zijn brede belangstelling, liefde voor Rotterdam, vakbekwaamheid en werkkraft hebben veel op gang gebracht in de Maasstad.

In 1893 was Marten Mees 65 jaar en wilde zich geleidelijk terugtrekken. Maar snel achter elkaar overleden zijn medefirmanten en zoons Henri en Rudolf. Hij zag zich gedwongen opnieuw van het 'Privé-kantoor naar beneden te komen' naar de bedompte ruimte van het personeel. De patroons hielden zelf de boeken bij⁵).

Marten bleef, na verdere sterfgevallen in de familie Mees, alleen over in de firma met zijn 40-jarige neef Wijnand Mees. Nu moest hij buiten de familie omzien naar iemand die de zaken van hem kon overnemen. Dat viel hem zwaar, want sinds 1733 waren uitsluitend Meesen firmant geweest. Zijn keus viel op George Herman Hintzen; hij stelde in diens 'bekwaamheid en soliditeit' vertrouwen⁶). Door Hintzen geleid, is R. Mees & Zoonen - een instelling geheel met Rotterdam vergroeid - geworden tot een moderne middelgrote bank. Ondertussen hadden Havelaar en Madry het hoofd in de schoot gelegd en Chabot ging veel minder mee met de opwaartse golf van groei. In dit artikel staan wij stil bij Hintzens bemoeienis met de bank; in het stuk dat, naar aanleiding van zijn overlijden, in het *Rotterdamsch Jaarboekje* 1933 van de hand van mr. W.A. Mees verscheen, werd dit aspect buiten beschouwing gelaten 'daar', zoals Wijnand Mees meende, 'deze mededeelingen [toen nog] een te intiem karakter' bezaten⁷).

George Hintzen (geb. 1851) was afkomstig uit een Amsterdamse koopmansfamilie (tabak). Na de toen gebruikelijke handelsopleiding in Amsterdam, Londen en Le Hâvre werd hij reeds vroeg (op 23-jarige leeftijd) in de koffiefirma Philippi & Co te Rotterdam opgenomen. Daar viel hij met de neus in de boter: tengevolge van de verbeterde scheepvaart kwam er een overaanbod van Brazili-